אבל הבא. תוקע לשיר מתעסק בעלמא הוא ולקמן בפרק בתרא (דף לב:) תנן המתעסק לא יצא: **אבל** נתכוון שומע ולא נתכוון משמיע היכי משכחת לה. [ס]לא הוה מצי למימר כגון שלא נתכוון משמיע להוציא השומע דמשמע ליה כדלייק בסוף סוגיא דקא משמע לן. דלעיל"ג דמתעסק הוה יצא למצות אין לריכות כוונה: **ומן המקרא.** של קריאת שמע והוה ליה קורא בתורה פרשת שמע: **קורא נהגיה.** אף קרייה אין כאן אלא מגמגם: **דקא מנח נכוחי.** ואינו תוקע כשיעור תקיעה המפורש במשנתנו בפ' לתרון (דף לג:):

מתני' [לא] בעי כוונה:

דקא מנח נבוחי. פי' בקונט' לאינו תוקע כשיעור תקיעה המפורש במשנתנו ובקיאין לאסס כן אפילו נתכוון נמי לא נפיק ונראה לי מנחה נבוחי אלא אותן שתוקע לתקוע שיעור תקיעה ותקע שיעור תקיעה ואמאי כך רואה לומר בקונט' לי נמי כעין שפירש בקונט' לקמן בפרק בתרא (דף לג:) מתעסק שהיה נופח בשופר ועלתה לו בידו תקיעה:

ומנא תימרא דתנן. גבי זריקת דם תימה מאי מולמיה דהך מהתם דכהן שעולה לדוכן ויש לומר דגבי כהן שמתכוין לגרך ולהוסיף יכול להיות שעובר ע"ג דלאו זמניה הוא מיהו אלא אלא אלא מאחר שפסק אין לו לעבוד אי לאו משום דאסיק זמניה אלא ודאי אמרינן דאסיק זמניה משום זמניין דאי מתרמי ליה בזריכה הדר מזה מינה והוא הדין גבי כהן שהתי בסוכה ילקה א"ל אביי אלא מעתה [ד]הישן בשמיני בסוכה ילקה אמר לו שאני אומר מצות אינו עובר עליהן אלא בזמנן מתיב רב שמן בר אבא [ב]מנין לכהן שעולה לדוכן שלא יאמר הואיל ונתנה לי תורה רשות לברך את ישראל אוסיף אני ברכה אחת משלי, כגון ה' אלהי אבותיכם יוסף עליכם וגו', ת"ל לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם. (ודחינן כיון דאילו מתרמי ליה ציבורא אחרינא [וכיון] דסיים כל הברכות עברה לה זמן המצוה וקתני דעובר אם יוסיף. ודחינן כיון דאילו מתרמי ליה ציבורא אחרינא הדר מברך להו, כולה יומא זמניה הוא. ומנא תימרא דאמרינן כי האי גוונא דכוליה יומא זמניה הוא, דתנן בשחיטת קדשים פרק ח' הניתנין מתנה אחת שניתערבו בניתנין מתן אחת יתנו במתן אחת כו'. והא הכא כיון דיהיב ליה ככבור מתנה אחת והיא מצותו כדתנן בפרק איזהו מקומן של זבחים הכבור והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אחת כו', הנה כיון שהזה מדם הכבור מתנה אחת גמר מצותו ועברה ליה זמניה, וקתני ר' יהושע כשנתעה עברת על בל תוסיף ועשית מעשה בידך, לאו משום דאמר כיון דאילו מיתרמי בכור אחר הוי מדי מיניה, כולהי יומא זמנו הוא. ודחינן ודלמא ר' יהושע סבר מצות עובר עליהן אפי' שלא בזמנן. אנן הכי קאמ'[רינן] רב שימי גופיה היכי שביק מתניתין, אמאי לא מותיב מהא מתני', דסבר מתני' כיון דאילו מתרמי ליה בכור אחר הזה כל יומא זמניה הוא, ברייתא נימא כיון דאילו מיתרמי ליה צבורא אחרינא הדר מברך כולי יומא זמניה הוא. כלומר טעמא חדא נינהו אמאי מותיב מהאי. ופרקינן רב שימי סבר התם גבי בכור לא סגי דלא מדי הלכך זמניה הוא, הכא אי בעי מצלי אי בעי לא מצלי. **ואסיקנא** אלא אמר רבא לצאת ידי חובה מצות לא בעי כונה, לעבור במתכוון להוסיף על מה שכתוב בזמנו לא בעי כונה [שלא בזמנו בעי כונה]. אמר [ליה] רבי זירא לשמעיה

אבל הבא [1]זכרון תרועה כתיב והאי מתעסק בעלמא הוא קמ"ל אלמא קסבר רבא [2]מצות אין צריכות כוונה איתיביה [3]היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא אם כוון לבו יצא ואם לאו לא יצא מאי לאו כוון לבו לצאת לא לקרות לקרות הא קא קרי [4]בקורא להגיה ת"ש [5]היה עובר אחורי בית הכנסת או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת ושמע קול שופר או קול מגילה אם כוון לבו יצא ואם לאו לא יצא מאי לאו אם כוון לבו לצאת לא לשמוע לשמוע והא שמע סבור חמור בעלמא הוא איתיביה [6]נתכוון שומע ולא נתכוון משמיע משמיע ולא נתכוון שומע לא יצא עד שיתכוון שומע ומשמיע בשלמא נתכוון משמיע ולא נתכוון שומע כסבור חמור בעלמא הוא אלא נתכוון שומע ולא נתכוון משמיע היכי משכחת לה לאו בתוקע לשיר דלמא דקא מנבח נבוחי א"ל אביי אלא מעתה [7]הישן בשמיני בסוכה ילקה אמר לו שאני אומר מצות אינו עובר עליהן אלא בזמנן מתיב רב שמן בר אבא [8]מנין לכהן שעולה לדוכן שלא יאמר הואיל ונתנה לי תורה רשות לברך את ישראל אוסיף ברכה אחת משלי כגון [2]ה' אלהי אבותיכם יוסף עליכם ת"ל [3]לא תוסיפו על הדבר והא הכא כיון דבריך ליה עברה ליה זמניה וקתני דעבר הכא במאי עסקינן בדלא סיים והתניא סיים סיים ברכה אחת והתניא סיים כל ברכותיו שאני הכא כיון דאלו מתרמי ליה צבורא אחרינא הדר מברך כוליה יומא זמניה הוא ומנא תימרא דתנן [9]הניתנין במתנה אחת שנתערבו בניתנין מתנה אחת יתנו מתנה אחת מתן ד' במתן ד' יתנו במתן ד' מתן ד' במתן ד' מתן ד' במתן אחת ר"א אומר יתנו במתן ד' רבי יהושע אומר [10]יתנו במתן אחת אמר לו ר"א הרי הוא עובר על בל תגרע אמר לו ר' יהושע הרי הוא עובר על בל תוסיף א"ל ר"א לא נאמר בל תוסיף אלא [11]כשהוא בעצמו אמר לו ר' יהושע לא נאמר בל תגרע אלא כשהוא בעצמו ועוד אמר רבי יהושע כשלא נתת עברת על בל תגרע ולא עשית מעשה בידך כשנתת עברת על בל תוסיף ועשית מעשה בידך והא הכא כיון דיהיב ליה מתנה מבכור עברה ליה לזמניה וקתני דעבר משום בל תוסיף לאו משום דאמרינן כיון דאילו מתרמי ליה בוכרא אחרינא הדר מזה מינה כוליה יומא זמניה [12][ממאי] דלמא קסבר ר' יהושע מצות עובר עליהן אפי' שלא בזמנן אנן הכי קאמרינן רב שמן בר אבא מ"ט שביק מתני' ומותיב מברייתא לותיב ממתניתין מתניתין מ"ט לא מותיב כיון דאילו מתרמי ליה בוכרא אחרינא בעי מזה מינה כוליה יומא זמניה הוא ברייתא נמי כיון דאי מתרמי צבורא אחרינא הדר מברך כוליה יומא זמניה ורב שמן בר אבא התם לא סגי דלא יהיב הכא אי בעי מברך אי בעי לא מברך רבא אמר לצאת לא בעי כוונה לעבור בעי כוונה והא מתן דמים לרבי יהושע דלעבור ולא בעי כוונה אלא אמר רבא לצאת לא בעי כוונה לעבור בזמנו לא בעי כוונה [13]שלא בזמנו בעי כוונה [14]אמר ליה ר' זירא לשמעיה איכוון

מתני' הישן בשמיני בסוכה ילקה. [ס]לא הוה מצי למימר הישן בשמיני בסוכה פטור. דהא מתני' [ס]לא קתני הכי. ומיהו הא דקתני ילקה משום דמשמע ליה דעבר משום בל תוסיף ועשית מעשה בידך דהא מתנה מבכור עברה ליה לזמניה וקתני